Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Cap. 1. Introducitur breve schema Hominis religiosi, religiosæque professionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-49363

Visual Library

EXERCITIUM TERTIUM.

De perfectâ Votorum religioſorum, Conſiliorumque Evangelicorum obſervantiâ.

CAPUT I.

Introducitur breve ſchema Hominis religioſi, religioſaque Profeſsionis.

Religioſus in conſpectu Dei attentè conſiderare debet, qualis ſit nobilitas, altitudo, & eminentia ſtatus ſui, qualisque vocationis ſuæ obligatio: ut omni ſtudio, Divinâ opitulante gratiâ, excellentiam vitæ conformare ſatagat dignitati ſtatus.

Plurimùm diſplicet Domino Deo, & tanquàm res monſtruoſa ei horrori eſt non mediocri, quando altitudo profeſſionis & vilitas morum: perfectio ſtatus & imperfectio vitæ in unam concurrunt perſonâ *Monſtruoſa res;* ait S. Bernardus, *gradus ſummus & animus infimus, ſedes prima & vita ima, lingua magniloqua & manus otioſa.* lib. 2. de Conſid. Conformiter loquitur Climacus: *Criminoſior culpa, ubi honeſtior vita.* Status & profeſſio Religioſorum, juxta mentem Sanctorum, ſtatus medius eſt inter terrenum & cœleſtem, inter humanum & Divinum: S. Tho. opuſ. 1. *Eſt ſupremum infimi, quod attingit infimum ſupremi.* S. Dionyſ.

Eſt acceſſus quidam, vel, ut meliùs dicam, re
ad priſtinum ſtatum protoparentis noſtri Adam
primam originem : ad ſtatum Angelorum, quo ad
officium ; & ad eſſe Dei, quò ad ipſius glorian
citatem. Religioſi ſunt in Mundo, *extra Mun*
vivunt in carne, *ſupra carnem* : & ſibi ipſis mortui
cum Deo, & per Deum.

Theologus Areopagita nominat vitam Religio
De cœleſt. Hier. c. 7.
puram, non partitam, unificantem ſacris compli
in Deiformem unitatem. Vitam puram, &
non diviſam cum Mundo, in Deum transform
Aa frat. de monte Dei.
media cognitione. *Altiſſima eſt profeſſio veſtra*
S. Bernardus loquens Religioſis. *Cælos tranſit, p*
gelis, Angelicæ ſimilis puritati ; non enim ſolum
omnem ſanctitatem, ſed omnem ſanctitatis perfe
Aliorum eſt Deo ſervire ; veſtrum inhærere.
Deum credere, ſcire, amare, revereri : veſtrum
intelligere, cognoſcere, frui. Religioſorum propo
Nazianz. orat. 2.
ſubjungit Nazianzenus : *Superiorem caducis re*
tam agere : Divinas ſpecies & imagines puras
terrenis formis permiſtas, ſecum ferre : Dei
Divinarum purum ſpeculum indies magis fieri,
gelis verſari, & ſi in Terris agant, Terram deſer
ſpiritu in cœlo collocentur.

Admonit. ad frat.
Greg. c. 4. in Iob.
Hæc eſt cauſa, cur juxta mentem S. Baſilii,
quædam inter homines converſantur,
cœleſti aviditate flagrantem : & ſubtracti à
inviſibilia conſpiciunt : & repleti inviſibilibus,
perfectè contemnunt : & omne, quod in Mundo
æternitatis calcant.

Et ut paucis plura complectar cum eodem
zeno : *Proprium eſt Religioſorum, cum Deo*
aſſueſcere ſe ad eſſe, vitam & mores Dei ; im
Idæam, transformare ſe in ſuum Prototypon,
ſectare in vita ſua per gratiam hoc ipſum, qu
gaudet in ſeipſo per naturam. O inexplicabil
gioſi inſtituti dignitatem ! O Magiſterium Di
Scholam Spiritus ſancti, veræ ſapientiæ Diſcipl
Artem transformandi ſe in Deum ! O Exercit
cum Deificum !

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hic altiſſimus Religionis finis eſt. Media proportionata ſunt Vota Paupertatis, Caſtitatis, & Obedientiæ. Removent omnia perfectionis impedimenta: *Omnem* 2.2. q.186. *cupiditatem contra Charitatem.* Diſponunt ad præſen- a.7. *Clim.* tiam Dei cum oratione continuâ: *In omni loco, in omni* *ſerm.* 5. *tempore, in omni re.* Viam ad cœlum adæquant & fa- S. *Hieron.* cilem reddunt: *Levem cum Chriſto ad cœleſtia aſcendere* ep. 5. S. Greg. *faciunt.* Conſecrant nos Deo in perpetuum holocauſti *Ezech.* ſacrificium: *Cùm quis ſuum aliquid Deo vovet, & ali-* *Hom.* 6. *quid non vovet, ſacrificium eſt; cùm verò omne, quod habet, omne quod vivit, omne quod ſapit, omnipotenti Deo voverit, holocauſtum eſt.* Verùm proprius ſanctiſſimorum votorum effectus eſt, quod erigant ac ſublevent animam ad ſummum perfectionis gradum, eamque indiſſolubili immobilique nexu uniant primæ ſanctitatis Ideæ, Chriſto Crucifixo; nos eidem Cruci cum Chriſto affigant, efficiantque Crucifixos vivos. *Quibus Mundus crucifixus eſt, & ipſi Mundo.* O ſancti & benedicti clavi! O ſacra & veneranda vota! Pedes terrenorum affectuum affiguntur voto Paupertatis: manus ſiniſtra voluptatum carnalium ſuffigitur voto Caſtitatis: dextera honoris vani & mundani voto Obedientiæ.

Homo crucifixus, ſecundum Caſſianum, *non poteſt* *Caſſ. lib.* 4. *pro animi ſui motu membra movere, nulla paſſione ſuc-* c. 34. 35. *cenditur, non eſt ſollicitus de craſtino, de ſuis affectionibus non cogitat: illuc præmittit ſui cordis intuitum, quò ſe non dubitat illico tranſiturum.*

Et Religioſus in virtute Votorum ſimiles ſortitur conditiones: Non poteſt ad libitum movere affectus & deſideria ſua: ſed eadem juxta Obedientiæ regulam ordinare debet: non moleſtatur ab inordinatis paſſionibus ſuperbiæ & iræ; non eſt ſollicitus de iis, quæ in futurum ſibi ſunt neceſſaria: nihil cogitat de rebus præſentibus; *ſed illuc habet animæ oculos defixos, quò ſe ſperat momentis ſingulis migraturum: & non ſolùm carnalibus vitiis, verùm etiam ipſis elementis mortuum ſe exiſtimat.*

Beati clavi, non tam patibulo Crucis nos ſuffigitis, quàm nos deducitis in poſſeſſionem throni Gloriæ.

Beati clavi, veræ Paradiſi eſtis claves: *Clavus*
factus eſt clavis reſerans, ait S.Bernard. Et hæc
Serm. 30. ob quam Sacri Doctores Religionem vocant
genus martyrij horrore mitius; ſed diuturnat
ſtius. Si in martyrio infertur mors corpori,
turque vita, quam recipiebat ab anima; in
per ſacra vota mors pariter infertur animæ,
vita, affectus ſcilicet Mundi, & ſuiipſius,
ejus alia ſubſtituitur longè melior, quæ eſt vi
Vtinam non ſibi vivat; ſed ei, qui pro ipſo m
& reſurrexit. Finis igitur Religioſi eminent
tudo perfectionis eſt: Media verò, perfecti
obſervantia.

Diſſeramus nunc de modo exercendi eam:
univerſali, deinde in particulari.

CAP. II.

De praxi ſeu exercitio perfectionis
in communi.

PRimò ſupponendum eſt conſilium, quod S.
nymus dedit Paulino: *Noli in te medioc*
contentus ſis: totum ſummum, totum perfe
dera. Religioſus Divinæ Gratiæ monitus
generoſo animo ad omnem perfectionis
aſpirare debet, exiguo non contentus, nec
eique inſpicienda eſt vita & mors Chriſti
exemplum tradita, quæ fuit continuus quidam
paupertatis & obedientiæ Quo titulo app
Paſſio ejus in monte Thabor: *Loquebantur*
De S.Ignatio Lojolâ legitur, quod de ſeipſo
In ejus vitâ. lebat: *Se vivere non poſſe, ſi quid in animâ ſuâ*
& non omni ex parte Divinum adverteret.

Secundò, magni faciendæ ſunt, & æſtimand
rum votorum virtutes, veluti conſecratæ in
Divinâ Chriſti, & propter Divinum conta
Deificæ effectæ, De Paupertate aſſerit S. Bern